

A SIPOS-HEGYRŐL

*Hegyek vörheny sörényébe
akadt a sárga bogáncsnap
és tört tüskéi szurkálják
a víz hús hártófelszínét
mint beteg állat pihen a táj
a hosszú zsibongó nap után
a meleg kövek szívverése
észrevétlen meg-megáll
a Sipos-hegyről szétekintve
hatalmas izzó kohó a Balaton
összeolvad benne a sok anyag
égi és földi hatalom
illata áttetsző kékké áll össze
a mezítelen tó felett
vörös szakadásaiban
múlt nyarak képei lengenek
de míg túlzottan elmerengenek
bazalt felkiáltójelek intenek
akkor sem történt volna több
csak ami éppen lehetett
aranyhíd feszül hívogat már
hogy a túlpartra rajta eljutok
minden egy pillanatra jár
de bennem szurokéj ragyog*